

Fugleskydning 2006 - 40 år senere..

Oplevet og skrevet af Svend-Erik Pii Sørensen, hvis far Svend Pii Sørensen blev Fuglekonge i 1966.

Foto: Poul Fjordside m.fl.

Søndage i august begynder ofte med at tågen har lagt sit slør over det smukke sensommerlandskab og man har en optimistisk forventning om at solen vel nok bryder igennem op ad formiddagen. Netop sådan en morgen er søndag d 27. august 2006, hvor Hornbæk Salonskydeselskab afholder den årlige fugleskydning, nummer 99 i den lange række fugleskydninger, som er afholdt gennem Selskabets snart 100-årige beståen.

Fugleskydningen starter sædvanligvis hjemme hos Fuglekongen og hans Dronning og i år er det i Kong Kim Schwartz og Dronning Pia Andersens have på Sauntevej nr. 17.

Fra alle verdenshjørner kommer skydebrødrene gående enten alene eller i små grupper, nogle kommer på cykel eller trækkende med en cykel, andre bliver kørt af konen.

Man hilser højtideligt på hinanden og allerede i dette tidlige forløb af dagen kan man mærke, at skydebrødrene udtrykker en glæde ved at mødes og en forventning om, at det bliver en festlig dag.

I haven er der arrangeret et stort morgenbord imellem de smukke frugttræer. Bagest i haven er der diskret opført en lille pavillon, hvorfra et ottemands hornorkester leverer de dugfriske og underholdende toner, som de fremmødte skydebrødre brummer eller nynner med på.

Det tegner godt, stemningen er god, en enkelt øl nydes, mens Selskabets formand holder en tale til Kongens ære. Kongeplatten, der første gang blev offentliggjort ved Vinterfesten i februar, bliver nu vist i sin oprindelige form, idet formanden for Salonskydeselskabet afslører en skitse af det billede, som kongenplatten blev udført efter, et arbejde som Poul Fjordside så glimrende mestrer. Fjordside fortæller om den ide, der er baggrunden for udformning af kongeplatten.

Der råbes hurra for Kongen og efterfølgende synger man "Salonen skal bestå", der er Selskabets slagsang.

Jeg har den store ære at være inviteret med som gammel Hornbækker, og for at fortælle lidt om hvordan arrangementet forløber set udefra og i relief til, hvordan det var for fyrre år siden, hvor min far blev Fuglekonge.

Foreløbig er stilen den samme, - haven, morgenbordet, stemningen, - dog bestod orkestret dengang af Kaj Hvitved på stortromme, Arne "Pitzen" på harmonika og Paridon og Brolle med klarinetter, der var også en - som jeg ikke husker navnet på - på bækkener.

Med et lyder der et kæmpe brag ude fra vejen - Karl Kristian har fyret en af sine fine små messing kanoner af, til jubel for skydebrødrene og ledsaget af kvinders skrigen ude på fortovet. Dette er signalet til samling, nu skal der stilles op til march ude på Sauntevej, Kongen skal anbringes i den flot udsmykkede vogn, der er gjort klar til dagen. Vognen trækkes af fire mand. Optoget sætter sig i bevægelse. På begge sider af vejen er skyde-

brødrenes pårørende eller andre nysgerrige borgere stimlet sammen for at betragte optoget, hvor orkesteret går forrest, derefter trækkerdrengene med vognen, så bestyrelsen med bøsserne, og til slut den store skare af menige skydebrødre. Der gås i takt, så vidt det er muligt, det vil sige, at der tit skiftes ben for at følge ham der går foran. Karavanen er lang i år, vi er 60 skydebrødre og 6 gæster, hvilket er et fint fremmøde - i følge sekretæren!

Fuglekonge Svend Pii Sørensen søndag d. 10. sept. 1967 på Hornbæk Vandværk.

Da vi er nået ned ad Bretagnebakken, og optoget befinder sig midt i jernbaneoverskæringen, går bommen pludselig ned og deler optoget i to sektioner. Den ene sektion er dem, der nåede at komme under bommen, og den anden er naturligvis den bageste del af optoget, som er ved at flække af grin over den komiske situation, der er opstået. Orkesteret fortsætter, for man har kun svagt hørt signalklokkerne gå i gang, og er egentlig ikke klar over konsekvenserne, da optoget er så langt. Dog stopper en stafet orkestret, som ufortrødent spiller videre. Vi der går bagest ånder lettet op, da vi opdager at man foran er stoppet og skynder os at slutte op, så snart Hornbækbanens tog er passeret forbi og bommene ikke spærrer vejen mere. Akkompagneret af marchmusik og en del latter fortsætter vi ned mod Ndr. Strandvej, hvor der drejes til venstre hen gennem Hovedgaden.

Fuglekonge Svend Pii Sørensen køres fra Vanværket

Flere borgere har taget opstilling langs fortovet og hilser på bekendte i optoget – der hilser tilbage og ved Friis Vej slår orkestret et sving til højre i krydset til ære for Jørgen Haagen, der i dag ikke kan være med til fugleskydningen, men står ved fortovs-kanten og hilser.

Nu bliver det spændende - vi nærmer os krydset ved Hornebyvej og dermed endnu en jernbaneoverskæring der skal krydses, hvilket helt automatisk afføder et par lystige kommentarer, men da Hornbækbanen ikke frekventerer med 15 minutters intervaller, er der ingen fare for at bommene går ned denne gang og skiller fårene fra bukkene, som det så lystigt bliver sagt.

Nu da vi er kommet over jernbaneskinneerne, svinger vi til venstre og ind på den lille grønne plads foran vandværket og ved den store bro ned til søen.

Her er der nu et kort ophold, hvori der kan nydes en forfriskende pilsner.

Søen er utrolig flot, som så ofte på denne årstid næsten uden en krusning og omgivet af frodige træer i sensommerfarver. Et par af disse træer finder næring fra gavmilde skydebrødre, der forretter deres nødtørft halvt i skjult. Der skydes igen med kanon – og den lange karavane med orkesteret og Kongen i spidsen sætter sig i gang igen op ad Præste-

gårdsbakken. Der ases og mases op ad den høje bakke, og da vi er kommet helt op i den tynde luft i Horneby, standser vi ved den nu nedlagte benzinstation, ved Svend Nettos Autoværksted.

Her er der nu et kort ophold, hvori der kan nydes en forfriskende pilsner.

Flere salonmedlemmer søger nu diskret ind bag buske for at forrette samme ærinde som træerne ved søen nød så godt af. Forsyningerne stammer fra en varevogn, som er kørt af skydebror Peter Anderskou, der i dag har fået det job at være vandbærer for den fornemme karavane. Der er tænkt på detaljerne, det hele er lagt i trygge rammer - det fungerer - og efter ti minutters pause, begiver vi os videre på den lange vandring mod markerne ved Stenhøjgård på den anden side af Horneby, hvor Fugleskydningen skal foregå.

Vi svinger til højre ad Villingebækvej og når næsten frem til det sted, hvor man kan se de åbne marker. Her stopper vi igen for et kort ophold, hvori der kan nydes en forfriskende pilsner, og nu er øllet sponsoreret af Jens Abildgaard, forlyder det, hvilket naturligvis bifaldes hjerteligt. Der snakkes ivrigt og der vinkes til forbipasserende, som om man nu tager afsked med civilisationen for at begive sig ud på de vilde marker, som nu ligger foran os. Nu går vi ned ad bakken og opad igen, til venstre ad markvejen, foran os ser vi nu flag og telte. Det er her vi skal tilbringe dagen i festligt lag, med skydning og præmier, med sange og skål, med snak og latter og med dejlig mad og øl.

Svend Pii på vej til skydepladsen ved åsen vest for Bøgehøjgård. Her ligger Kingo byggeriet i dag.

Festpladsen er lagt på græsmarken i læ af en klynge træer og ellers består pladsen af tre telte, to skydetelte og et drikketelt.

Det ene skydetelt er anbragt meget fornuftigt foran en fordybning i terrænet for at sikre at eventuelle vildfarende kugler herfra ikke medfører skader og ulykker. Midt i fordybningen står fuglen. Den er flot, stolt og majestætisk, en anelse hånende som den karikatur den er i sig selv. Den er fremstillet af træ og rejst på en pæl. Fuglen har krone og vinger, der er klart markeret som selvstændige komponenter tillige med klørerne. Hver del af fuglen har sin værdi og der gives præmier til den der nedskyder krone, næb, vinger, klør og brystet.

Området mellem teltene er her, hvor vi senere på dagen vil kåre den nye Fuglekonge. På denne plads er anbragt enkelte borde og stole, som man kan slå sig ned i, når man har lyst. Orkesteret har taget plads her og underholder med "Olsen team - Oh-when The Sain - Nyboders Pris" for derefter at gå over i "Ein Prosit" og efterfølgende Tyrolermusik. På bagsiden af skydeteltet er der opsat dartskeer, og i det tredje telt afvikles serieskydningen.

Drikketeltet er så stort, at der er plads til 60 mand ved hovedbordet, som er anbragt i hesteskoform. Teltet er meget flot og festligt smykket, her dufter sommerligt af græs og et stort dannebrogflag er anbragt på væggen bag højbordet, hvor kongen skal sidde, flankeret af bestyrelsen. For enden ved indgangen er placeret en bar, som fylder det meste af bagvæggen af teltet. Allerede ved optogets ankomst er her en livlig aktivitet med at sørge for, at de tørstende sjæle får opfyldt deres ønsker så hurtigt som muligt, og der er fart på, når der bliver langet over disken. Det er for øvrigt sønner af skydebrødrene, som gi'r en hånd med i baren og ved serveringen - Martin og Mads Pihl og Jeppe Kristensen!

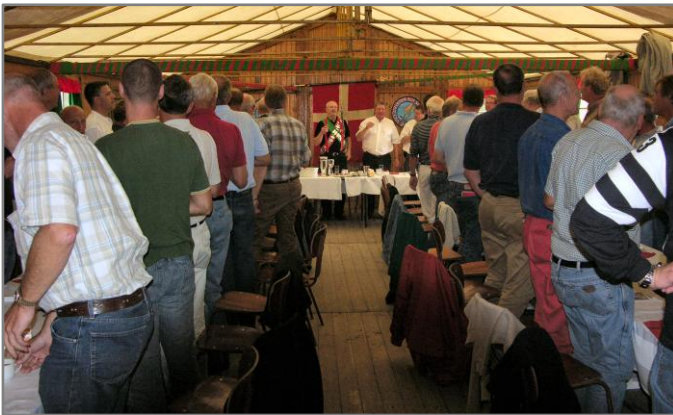
Endnu et kanonskud flænses luften og årets Fugleskydning er i gang. Klokkeren er 11.30, da sekretær Jens Peter Pihl via højtaleranlægget giver en kort briefing om reglerne og rækkefølgen, der skal skydes i. Allerede efter 24 minutter skydes kronen ned, det var Karl Kristian Kubiak, der åbenbart kan skyde med andet end med kanoner. Nogen tid efter skydes højre vinge ned, og kl. 12.46 falder venstre vinge, hvilket markeres af et brag fra kanonen, for det er nu signalet til, at man skal holde frokostpausen.

Der bliver pakket smørrebrød ud, bestilt øl, trukket op, delt snapse rundt, glassene klirrer og drengene, der har ansvaret for baren, er nu oppe i højeste gear, der bliver løbet stærkt, lydtrykket er enormt og humøret er højt over hele linjen. Der bliver underholdt med Peter Poulsens Platte Vittigheder, som er et årligt tilbagevendende højdepunkt, der høster vild jubel. "Vi klarede det", bliver der udtalt "Vi klarede hele turen fra Hornbæk og helt her op på de vilde marker i Horneby", og det er vi stolte af og særligt henvendt til de nye skydebrødre bliver der både holdt tale og sunget et: Velkommen i Salonen, en af de omdelte fællessange, der fortsætter med et "Her hjælper ingen kære mor, - der er tre ting at huske på: "Vi slår os løs, går i takt og har respekt for Kongen.."

Med hensyn til at gå i takt, bliver der udtalt rosende ord om at det med glæde er bemærket, at samtlige i optoget i år går i takt. Mange går i takt med musikken og andre går i takt med sig selv. Derfor bliver der opfordret til at man fremover husker den mangeårige Salontradition om, at det er venstre fod der går i jorden, når slaget på stortrommen lyder.

Sangen om Fugleskydningen og Kongen synges, tillige med Mogens og Helge Svendsens herlige underfundige rim "Den sædvanlige" fra tresserne, herefter den knapt så lødige "Tivolio" som "Bondegårds Hansen" i sin tid fremførte solo. Den kan med held synges på to melodier. Hansen valgte "La donna è mobile" fra Rigoletto eller måske bedre kendt som "Jordbær med fløde på", og vi synger den som fællessang på "Santa Lucia". Der bliver igen sunget for Kongen, der bliver råbt hurra for Kongen og "Salonen skal bestå.." bliver sunget endnu engang.

Det er dejligt at fornemme borgfreden her i denne forsamling, hvor bogstavelig talt byens adel og borger, præster og bønder har været samlet i årevis. Mange er konkurrerende erhvervsfolk i det daglige, men her denne søndag er vi i samme båd samlet som brødre. Der er sluttet venskaber i disse omgivelser, der er blevet talt ud, - der har vel også været nogle, der har været knotne på hinanden, men muligheden for en forsoning eller en af-dækning af misforståelser og en etablering af dialog foreligger umiddelbart i dette regi, og det er mit indtryk, at det har fundet sted i langt højere grad end man turde forvente. Det er her jeg finder kernen i galskaben.

Skydningen fortsætter både til fuglen og til skiverne. Omkring kl. 16 bliver Karl Kristian kaldt til kanonerne, for nu varer det ikke længe før fuglen falder ved skuddet, der rammer brystet, hvorefter den ny Konge skal udråbes.

Karl Kristian Kubiak har alt sit grej til kanonerne parat i skydeteltet. Foran ham står de to messingkanoner og han begynder at lade dem. Først åbner han forsigtigt for dåsen med sortkrudt. Med et fingerbøl afmåler han mængden af krudt og kommer det afmålte ned i kanonløbet. Med en rund træstok stamper han krudtet i bunden af kanonen. Et stykke af en avisside bliver revet ud, rullet sammen og stoppet ned i løbet, hvorefter han stamper fem stød med rundstokken. "Det var den lille kanon, - nu er det jo for den ny Konge, vi skal skyde", siger han og afmåler et fingerbøl, - og en lille smule mere, - "for det skal være et ordentligt brag nu". Karl Kristian bladrer sirligt i et Ekstrablade, - "denne side plejer der at være ekstra meget knald i", siger han smilende, og river side 9 midt over og stamper den ned i kanonløbet. Til sidst stoppes lunterne ned i de små fænghuller og Karl Kristian melder at kanonerne er klar.

Fuglen falder ved skydebroder Preben Kristensens skud, luften flænges af kanonskud, og nu venter forsamlingen i spænding. Formand Palle Svendsen tager opstilling på et bord foran drikketeltet - den detroniserende Konge Kim Schwartz kaldes frem, kommer op på

borde - at det kan holde - den hemmelige liste afsløres nu - den nye Fuglekonge er Thomas Jørgensen - der klappes og ønskes tillykke - Thomas kommer også op på bordet - kongebåndene med sølvpladerne skifter ejermand. Vi synger igen "Salonen skal bestå.", og champagnen flyder. Salonens sekretær Jens Peter Pihl oplæser herefter navnene på dem der har vundet fugleskydningspræmier - en for hver legemsdel på fuglen - der er vist otte - men de får først glaspræmierne til Vinterfesten - så husker de bedre at få præmierne med hjem - eller deres hustruer husker det? Den nye Fuglekonge erklærer fri bar, og alle styrter ind i teltet. Senere kommer der varmt mad - de tre unge mennesker fra baren får igen travlt. Nu går det rigtig stærkt igen.

Svend Pii hjemvænt på vandværket i 1966.

Forfatteren og sønnen på vej 40 år efter!

Så er der opbrud - en dejlig dag er forbi - nogle har sværere ved at komme hjem end andre.

Er der så sket noget på de fyrre år siden min far, Svend Pii, blev Fuglekonge. Jo - udover det som i øvrigt er nævnt, så afsluttedes Fugleskydningen dengang ved, at alle mobile skydebrødre drog til den nyudnævnte Fuglekonges hjem, gerne bærende på selveste kongen. Formålet med besøget i hjemmet var at hylde den nye konge, ved ustandseligt at udbringe en skål for ham.

Min mor blev bekendt med, at hun var blevet dronning, da hun opdagede, at en trætskydebror stod nede i stuen og råbte: "Hallo!". Skydebroderen havde sneget sig ind af de åbne altandøre på den dejlige solrige sensommersøndag i den tro at huset allerede var fyldt med gæster. På spørgsmålet om hvilken ære besøget skyldtes, svarede han: "Din mand er blevet Fuglekonge".

"Nå !?" lød det fra dronningen, smilende, men med en anelse bekymring i stemmen, idet et støjende optog nu nærmede sig huset. Og midt i optoget - en konge i hvid åbenstående skjorte og rødt og grønt kongebånd med sølvplader - og sådan fortsatte festen i 1966 !